

Да ли је било завере

Пише: Драгољуб Жарковић
понедељак, 13 октобар 2008 21:47

Блиц, 13. октобар 2008.

Нама свет око нас не може изгледати праведним. Таман је Србија после „двадесет година самоће“ победила у нечему и то гласањем, а удар на благоугодни осећај победе стигао је и са јужног и са северног фронта.

Не чуди отуд да обичан свет у томе види заверу, мада је тешко веровати да је у неком светском штабу завере против српских интереса координирана акција да само 24 часа након оног гласања у Уједињеним нацијама, владе Црне Горе и Македоније признају Косово а да са северне стране стигне вест да је Марти Ахтисари добио Нобелову награду за мир.

Око овог првог, Црне Горе и Македоније, неки налог једне силе је постојао и страх ме је да знамо и више него што је добро да знамо, јер кад се ови наши премисле падају им на памет разне идеје, понекад тако радикалне да личе на пуцање у сопствену ногу.

Око овог другог, награде за Ахтисарија, зна се тек мало, а најмање да озбиљан свет посвећен изучавању и тумачењу тестаментa Алфреда Нобела одавно тврди да је та награда за мир изгубила сваки смисао и да је обично резултанта неких политичких интереса заинтересованих страна.

Не бих ишао далеко. Прошле године награду је добио Ал Гор, бивши потпредседник САД, за напоре око спречавања негативних климатских промена, дакле човек који је вршио високу административну дужност у време председниковања Била Клинтонa, када је Америка упорно одбијала да приступи споразуму из Кјота који високоиндустријски развијене државе лимитира у емисији штетних гасова у атмосферу.

Тридесет пет година пре тога награду је добио Хенри Кисинџер, јастреб ратовања у Вијетнаму који се 1973. године претворио у мировњака када су Американци већ изгубили рат. Уосталом, ТФФ, шведски институт за мировне студије, оценио је да Ахтисари не испуњава ниједан од критеријума који се налазе у Нобеловом завету: допринос

Да ли је било завере

Пише: Драгољуб Жарковић
понедељак, 13 октобар 2008 21:47

пријатељству у свету, смањење војски и стварање мировних конференција.

Ахтисари је чак окарактерисан као творац мира за „западне политичке елите“, а у случају Косова „помогао је мир који је постигнут оружјем и кршењем међународног права“, а ту мировну творевину признала је тек четвртина држава света.

Може се, на крају, испоставити да је награђивање бившег финског председника, урадило за нашу ствар, око Косова, више него што ми сами понекад умемо да урадимо. Нобелова награда за мир већ дуги низ година је предмет суочавања мислећег света око вредности одређених политика, културних и цивилизацијских модела, па се може испоставити да ће у анализи лика и дела овогодишњег добитника бити о Косову речено и оно што српске власти говоре, аман се слабо чуло.

Испоставиће се, у тој расправи која траје и које овакве одлуке изазивају, да ће додељивање награде творцу плана око независног Косова радити за нашу ствар, тим пре што, како је гласањем у Генералној скупштини УН потврђено, већина држава света има основану сумњу у правни основ косовске сецесије.

Усудио бих се чак да кажем да је ово с Ахтисаријем чист добитак за нашу дипломатију у свету који је добрано згађен једначењем мира с интересима „западне политичке елите“.